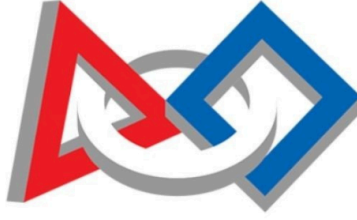

SPARC 5665

FIRST JOURNEYS

TÜRKÇE SUNULMAKTADIR

5665

ÖNSÖZ

Herkese merhaba ben Defne Yağmur Şehidoğlu, kitabı derleyen ve bu müthiş yazıları birleştiren kişiyim. Öncelikle projeyi gerçekleştirmemizi sağlayan herkese ve mentörümüz Abidin Zenginler'e, kitabı çevirmeme ve seslendirmeye yardım eden Defne Ulu'ya ve seslendirmemize yardım eden Batuhan Yıldırım'a ve diğer herkese teşekkür ederim. Bu projenin hayata geçmesini sağlayan editörümüz Özgü Altun'a da büyük teşekkürlerimi sunuyorum. Kitabın geliriyle bütün FRC Türkiye takımlarının yararlanabileceği bir fon açacağız.

FIRST bir ailedir ve ailemiz her geçen gün büyürken yeni anılar biriktiriyor. Ben de bu anıları birleştirmeye karar verdim. Umarım yazılar size hayallerinizi gerçekleştirmeniz konusunda yardım edebilir ve FIRST ruhunu daha iyi hissedebilirsiniz. İyi okumalar...

Robotik, makine ve kontrol sistemlerini, bilgisayar, elektronik ve uzay bilimlerinin tümünü kapsayan bir ortak çalışma alanıdır. Mekanizmaların tasarımı, kontrol edilebilmeleri için yapılarına elektronik donanımların eklenmesi, dijital ortamda kontrollerinin sağlanması ve belirli ortamlarda belirli koşullara göre çalışmaları baz alındığında bu alan makine, mekatronik, bilgisayar, yazılım, kontrol ve otomasyon, uzay ve havacılık, elektrik-elektronik gibi birçok mühendislik disiplinini bir arada toplamaktadır.

Robotik biliminin hızla ilerlemesi ve dünyamızın sürekli daha da dijitalleşmesiyle profesyonel düzeyde bu bilimle uğraşmayan insanların robotik sistemleri ve programlamayı öğrenebilmeleri için günümüzde robotik ve kodlama uygulamalı eğitimleri verilmektedir. Yurtdışında başlatılan ve son yıllarda ülkemizde birçok okulda ve özel eğitim kurumlarında STEM, STEM+A (Fen Bilimleri -Teknoloji - Mühendislik - Sanat - Matematik) gibi isimlerle verilen bu eğitim programları ile öğrencilerin analitik düşünme kabiliyetlerini geliştirmek ve erken yaşta mühendisliğe karşı ilgi duymalarını sağlamak amaçlanmıştır.

İşte Sainte Pulchérie Robotik Kulübü - SPARC 5665 olarak amacımız; Türkiye'deki öğrencilerin gelecekte bilim insanı ve mühendis olmak için ilham alması ve ileride gerçekleştirecekleri icat ve keşiflerle topluma katkıda bulunmalarıdır. Bu amaç için gerçekleştirdiğimiz, en çok bilinen organizasyonlarımızdan olan MakerFaire'de, her yıl

700'den fazla arkadaşımızı okulumuza davet ederek onlar için teknolojinin birçok alanını anlatan workshop'lar düzenleniyor. "MakerFaire" ve teknolojinin sınırsız olanakları ile tanıştırıyoruz. Ayrıca, birçok üyemiz kilometrelerce yolculuk yaparak Türkiye'nin farklı bölgelerindeki köylerde, arkadaşlarımıza kodlama öğretiyor ve uygulamalarla onlara Maker akımını aktarıyoruz.

SPARC-5665, 2015'te özellikle bilim, teknoloji, matematik ve mühendislik alanlarına ilgisi olan Özel Sainte Pulchérie Fransız Lisesi öğrenciler tarafından, robotik ile ilgili çalışmalar yapmak, hem ulusal hem uluslararası yarışmalara katılmak amacıyla kurulmuştur.

Kuruluşumuzun ilk yılında, yolculuğuna büyük motivasyon ve kararlılık ile başlayan SPARC Robotics, Fikret Yüksel Derneği tarafından Ülker Sports Arena'da ilk defa düzenlenen FIRST Robotics Competition Off-Season 2015 yarışmasına katıldık. Bu yarışmada takımımız, Türkiye'deki en iyi takımlar arasına seçilerek 2016 yılının Mart ayında, Jacob K. Javits Konferans Merkezi'nde gerçekleşen, bütün dünyadan takımların katıldığı New York Şehri Bölgesel Finallerine katılmaya hak kazandı. Yarışma neticesinde mühendislik ve bilim alanlarına duyulan ilgi ve farkındalığı arttırmak üstün başarı gösteren takımlara verilen "*Rookie Inspiration Award*"ı kazanmak takımımız için bir mutluluk kaynağı oldu.

Ayrıca 2016 yılında robot yapımına katkıda bulunup, yarışma heyecanının yaşamak isteyen okullardan arkadaşlarımızda takımıza dahil olarak

gücümüzün arttırmasına vesile oldular. 2017 senesinde de Mart ayında Los Angeles (*Orange County*) Regional'a katılarak "*Dean's List Award*" ve "*Jury Award*" almaya hak kazandık. 2018 senesinde ise Avrupa'da ilk defa gerçekleştirilmiş olan İstanbul FIRST Regional'a katılarak "*Excellence in Engineering Award*" ödülünü kazandık.

Takımımızı kurduğumuz gün ilk yaptıklarımızdan birisi kendi Vizyon ve Misyonumuzu belirlemektir. Ana hedefimiz de hiçbir zaman bu ilkelerimizden taviz vermemektir...

Vizyonumuz;

- Başta robotik olmak üzere, kulübümüz için teknolojik ve bilimsel alanlarda projeler geliştirmek.
- Yarattığımız robot ve projeleri ulusal ve uluslararası yarışmalarda sergilemek.

Misyonumuz;

- Ülkemizi ve okullarımızı en iyi şekilde temsil etmek.
- Lise öğrencilerini mühendislik ile tanıştırmak ve onlara gelecekte hakkında fikir kazandırmak.

Yeni deneyimler için olan tutkumuzun her gün teknolojinin gelişmesiyle birlikte arttığına inanıyoruz. Bu inancımız nedeniyle ana amacımız, çevremizde öğrenmek ve yaratıcılık alanındaki tutkularımızı paylaşanlara ilham verirken, bir yandan da becerilerimizi geliştirmek ve robotik biliminin geniş dünyasında yeni olanaklar keşfetmek. Meraklı doğamızı geliştirerek, bilimsel inovasyon, azim, liderlik ve yaratıcılığın bu heyecanlı soluma istememizin nedeni de budur.

Tüm yaptığımız çalışmalarda Sosyal Sorumluluk görevimizi asla unutmuyoruz. Bu doğrultuda pek çok kurumla karşılıklı çalışmalar yapmaktayız. Bunların bazılarını örneklendirecek olursak;

- Yeni FRC, FLL ve VEX takımları kurmanın yanında Türkiye'nin farklı şehir ve okullarında sunumlar yapıp onlara interaktif robotik laboratuvarları kurmaktayız.
- Kütüphaneleri kötü durumda olan okullar için kütüphanelerini onarıp kitap bağışlamaktayız.
- Farklı STK'larla çalışıp Afrika'da yeni bir köy inove etmek adına, çeşitli aktivitelerle bağış toplamaktayız.
- Ülkede robotiği yaymak için okulumuzda MakerFaire organizasyonu düzenlemekteyiz.

Asla unutamadığımız en önemli yaklaşım ise “*Duyarlı Profesyonellik*” kavramıdır. Duyarlı Profesyonellik; istekle ve büyük umutlarla bir araya gelen farklı ekiplerin, ileriki yaşamlarında da ilham alacakları tecrübelerle de katma olgusudur. Bunun altında yatan felsefe, yarışma ortamındaki rekabetin saygısızlıkla karıştırılmamasının bir sonucudur. Her ne kadar yarışmacılar takım ruhu ile orada bulunup, takımları için savaşmaya hazır olsalarda bu tutku asla başka bir takıma saygısızlıkla sonuçlanmaz. Bunun en büyük sebeplerinden biri de orada bulunan her bir bireyin takım ruhuyla hareket etmesi ve orada bütün takımların bu düşünceyle birleşmesinden ötürüdür. Bu her takımın birinci olmak için çabalaması ve çalışması gerçeğini değiştirmese de birlikte sevinmek çok büyük bir etkidir. Bazen çekingen olanları bile atmosferin ve içinde bulunduğumuz takım ruhuyla bu ruh halinden çıkarır ve onları, diğer takımlarla beraber birbirini desteklemekten çekinmeyen ve takımı için her şeyi o an göze alabilecek insanlara dönüştürür. Bu ise aslında önemli olan şeyin en sonunda kazanılan başarı veya başarısızlıktan ziyade bu aşamaya kadar geçen süreç ve bunun bize kattıklarıdır.

Esasen robotik bizi hem mühendislik disiplini ile eğitip, hem de duygusal zekamızı geliştirerek ülkemize faydalı bir birey olarak yetişmemize katkı sağlamakta, bizi çalışkan kılmaktadır...Bu duygu ve düşünce ile yazıma Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün bir vecizesi ile son vermek isterim.

“Hiçbir şeye ihtiyacımız yok, yalnız bir şeye ihtiyacımız vardır; çalışkan olmak!”

Saygılarımla;

Mina Dündar - 2019

Anıları okumaya başlamadan önce mentörümüz Abidin Zenginler'in yazısını sizlerle paylaşmak istedim.

Abidin Zenginler:

“1997 yılında Fizik öğretmeni olarak başladığım öğretmenlik hayatımda birçok farklı disiplin ile ortak çalışmalar yaptım ancak hiçbiri eğitime ve dünyaya bakışımı FIRST ilkeleri , robotik kültürü ve FRC kadar etkilemedi. Yaptığım bu çalışmalar fizik eğitimine ve öğrencilerin kazanımlarını ilkelere tamamen değiştirdi. 1975 Trabzon doğumluyum. İlkokulu 1.,2.,3.,4.,5. sınıfların bir arada okuduğu köy okulunda okudum. Belki bunun neden olduğunu anlamayabilirsiniz yani aynı sınıfta tüm ilkokul bir arada okurdu. Sınıfın yarısı matematik yaparken diğerleri fen ve sosyal yapardı. Ayağımızda kara lastik -ben onlara kroksların atası diyorum- evimizden 5 km yürüyerek okulumuza gidip gelirdik. Öğretmenlerimiz bir o sınıfa bir bu sınıfa bir şeyler öğretmeye çalışırlardı. Başarılı bir öğrenci olduğum için öğretmenimin beni daha çok önemseydiğini düşünürdüm.Bir gün beni yanına çağırıp Trabzon Vakıflar Öğrenci Yurdu'nun sınav açtığını ve ona girmemi istediğini söyledi. Bende gidip girdim ve sınavı kazandım. Bazen düşünüyorum öğretmenim sınavdan bana haber vermese idi nasıl bir hayatım olurdu. Tabi ki bilemiyorum ama bir çok şeyin farklı olacağı çok açık. Trabzon'un Akçaabat ilçesinin Karacakaya köyünde ilkokulu okuduktan sonra ortaöğretim için Trabzon Vakıflar Öğrenci Yurdu'nun açtığı bir sınavı kazanmıştım bu nedenle Trabzon merkezdeki Zehre Kitapçıoğlu ortaokuluna başladım. Burası iyi bir okuldu şimdi bir çok özel okulda olmayan

spor alanları ve fen laboratuvarları vardı. Öğretmenleri iyi yetişmiş ve gayretliydiler. Biz de gayretli ve çalışkan biraz da uyanıktık o dönemde hatırlıyorum da edebiyat öğretmeninden kanaat notu almak için kendisini takip eder cuma namazına gittiği camiye gider hemen yanında namaz kılar gibi yapardık kendisinin bizi gördüğüne emin olunca çaktırmadan camiden kaçardık çünkü abdest almadığımız için çarpılacağımızı düşünürdük. Sonuçta ne mi oldu dersiniz işe yaramadı sanırım hoca olayı anlamıştı ama bize çaktırmadı... Ortaokulda en çok sevdiğim ders fen dersi idi. Hem öğretmeni çok severdim ismini unuttum yaşıyor mu onu da bilmiyorum ama çok gayretli bir öğretmendi. Anne oluşundan dolayı mıdır bilmem yurtta kalan öğrencilere biraz daha yakın davranırdı. Tabi ki fen laboratuvarı demek bizim için deney ve yaramazlık yapmak demektir. Bir defasında laboratuvardaki tezgahların fayanslarını söküp üst üste kaç tane kırabiliriz diye yarış yapmıştık. Sonunda işi o kadar abarttık ki 5 tane üst üste koyup kırmak için vurunca sağ elimin alt kısmı patlamıştı tabi ki olayı öğretmene çaktırmamak için ders sonuna kadar saklayıp gizlice revire gitmiştim izi halen durur görmek isteyenler bana gelebilir. Burada yazamayacağım bir çok yaramazlık daha envanterimizde vardı. İşin yaramazlık kısmı hariç gerçekten 1987-1990'lı yıllar için inanılmaz deneyler yapardık. Bu konuda çok şanslı olduğumuzu düşünüyorum. Bu çalışmalar benim uygulamalı eğitime ve laboratuvar ortamına olan ilgimi artırdı. Tüm öğrencilik ve öğretmenlik hayatım boyunca hep uygulama yapmak ve uygulamalı öğretim yapmak istedim. Liseye geçince o zaman pek bilinmeyen Tübitak ve proje çalışmalarına başladım. 1989 yılında çevre

gazetesi çıkartırdık öyle olduğumuz yerden değil haberlere konu olan tüm mekanları gezer röportaj yapardık. Bir defasında arkadaşlarımız ile hamsilerin küçük boyda avlanması ile ilgili haber yapmak için hale gitmiştik. Kız arkadaşlarımızdan biri elinde cetvelle kasadaki hamsilerin boyunu ölçüp arada küçük olan görünce balıkçıya bağırmaya başlamıştı adam da tabi ki hepimizi sopa ile kovalamıştı halden. Başka bir defasında Boztepedeki parklardaki aydınlatma lambalarının kırılması ile ilgili bir haber için Boztepeye gitmiştik. Baktık resim çektiren insanlar var biz de sonra dönüşte grup resmi çektirelim dedik -tabi ki cep telefonu ile değil 1990'lı yıllar normal fotoğraf makinesi- makineyi aldım arkadaşlarıma makinenin kadrajından bakar iken arkalarından bir grup köpeğin onlara doğru koştuğunu gördüm tabi ki onlar o sırada resim için bana sırtımla meşgul idiler. Onları uyardım tabi ki herkes bir tarafa koşup kaçtı uyarmasam sonuçta neler olabilirdi tahmin edebilirsiniz. Kısacası hep sahada uygulamada olmak benim için önemli idi. Genelde de imkanlar ölçüsünde uygulama yapmaya çalıştım. Üniversite sınavında Yıldız Teknik Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi fizik bölümünü kazandım. Binanın yeri Çağlayan Mecidiyeköy arasında -ki şu anki Nurool Plaza'nın yeri idi -. Çok güzel bir konumu vardı. Her yere kolayca ulaşabilirdiniz. 1992 de girdiğim fakülteden 1996 da mezun oldum. Yani 21 yaşında idim hemen öğretmenliğe İTÜ Katıhal bölümünde de yüksek lisansa başladım. Beşiktaş Anadolu Liselerinde vekil öğretmenlik yaptım iki yıl. Ekonomik nedenler ile yüksek lisansı bırakıp Uğur dershanesinde fizik öğretmeni olarak çalışmaya başladım. Dershane

öğretmenliğinden teorik olarak çok şey öğrendim ancak uygulama şansınız olmadığı için hep uygulama özlemini hissettim. Bu arada dershanedeki stajyerlik ve çalışma hayatım boyunca bana inanılmaz katkıları olan Sevgili hocalarım Mehmet Ulukan ve Alparslan Alemdar'a özellikle teşekkür ederim. Her ikisinden çok önemli kazanımlar edindim. Bu konuda çok şanslı olduğumu hissediyorum. 2004 askerlik sonrası MEV okulları Basınköy kampüsünde Fizik öğretmeni olarak çalışmaya başladığımda hem laboratuvar hem de robotik uygulamaları alanlarında çok farklı çalışma imkanım oldu. 2005 yılında Lego robotik çalışmalarına başladım. İşte bu yıldan sonra tüm öğretmenlik hayatım ve eğitim hayatına bakışım değişti. FIRST ilkelerini zaman içinde daha iyi anlayıp bu felsefesini yaptığım tüm çalışmalara uygulamak için elimden geleni yaptım. İlk önce lego uygulamaları ile başladım sonra ilk FLL takımımı kurdum 2006 olmalı turnuvalara hazırlık için günler ve gecelerce öğrenciler ile çalıştık çok güzel sunumlar yaptık, ödüller aldık veya alamadık ama hep mücadele ettik. Tabi ki robotik çalışmalarını sadece Legoları kullanarak değil piyasada bulabileceğimiz birçok farklı malzeme ile sürdürdüm.yaklaşık 10 tane FLL takımı kurdum. Çünkü yarışmanın çocuklara verdiği çalışma disiplininin, diğer takımları rakip gibi değil paydaş gibi görmek onlarla paylaşım içinde olma anlayışının çok önemli olduğunu düşünüyorum. FLL (First Lego League) turnuvalarında hem öğrencilerimiz hemde beraber çalıştığımız mentör arkadaşlarımızın robotik çalışma kültürüne bakışını tamamen değiştirmiştir.İlk olarak yapılan robotik veya proje sunumlarının bir yarış kültürü içinde değil bir paylaşım

kültürü içinde olması gerektiğidir. İkincisi ise sunum yapılırken proje ve kural kitapçıklarının tamamen okunması, anlaşılması ve takım üyeleri ile paylaşılmasıdır. Ayrıca üçüncüsü ise sürdürülebilir takım çalışmaları için gerekli takım çalışma planını ortaya koymak. 2013 yılı itibaren FRC (FIRST Robotics Competition) turnuvasına katılmak için çalışmalara başladım. Yaklaşık bir yıllık çalışmadan sonra 5665 takımımızı kurduk. İtiraf etmeliyim ki bir FRC takımı kurmayı hayal etmek bile çok zor geliyordu. Öğrencilerimin inancı ve kurulmuş olan FRC takımlarının desteği ile bu rüya gerçek oldu takımımız 5665'i kurup çalışmalara başladık. İlk turnuvaya katılmak için 6000 dolarlık katılım ücretini nasıl topladığımızı hatırlıyorum inanılmaz bir mücadele idi ama Turnuvanın bize verdiği güç enerji ve heyecan ile parayı bulup yatırdık. O dönemde bize yardımcı olan tüm veli ve destekçilerimize teşekkür ediyoruz onlar olmasaydı 5665 efsanesi doğmazdı. Tabi ki ilk takımdaki tüm öğrencilerimizin inanılmaz emeklerini de unutmamak lazım onlar efsanenin ilk askerleriydi... 5665 onları hep hatırlayacaktır...

Anlatacak o kadar olay ve anı var ki her biri çok değerli. Mesela ilk robot malzemesi geldiğinde henüz Fikret Yüksel Vakfı faaliyete başlamamıştı robot malzemeleri 6 haftalık süreç başladıktan iki hafta sonra gümrüğe gelmişti onları almak için üç gün gümrükte kar yağışı altında memurlara yalvararak malzemeleri almıştık o an o kadar sevinmiştim ki tüm malzemeleri kucaklayıp kamyonete taşıdım o an sanki robotu bitirmiş gibi mutluydum ancak gerçeği anlamam uzun sürmedi

önümüzde uzun bir çalışma süreci vardı. 5665 in ilk turnuvası başarılı, kazanımı bol ve tutkulu bir turnuva idi. Sonraki tüm turnuvalarda da aynı heyecanı taşıdık olabildiğince paylaşımcı yardımsever ve kısıtlı öğrenci kesimine ulaşan FIRST'ün değerlerini temel değer kabul eden bir takım felsefesini oluşturduk. 5665 in ilk ismi GOLDEN HORN idi daha sonra SPARC olarak devam ettik. Takımımızın temel felsefesi gereğince birçok okulu ve öğrenciyi de bünyemize alarak ABD'deki veya İstanbul'daki turnuvalara katılma şansı verdik. Bu yolla bir çok kişinin hayatına dokunduğumuzu düşünüyorum. İnanılmaz başarı ve değişim hikayeler biriktirdik.

Bir fizikçi ve mentör olarak FIRST ilkelerini benimsemek öğretim tekniklerimi, insanlara yaklaşımımı, başarı tanımımı ve takım çalıştırma tekniklerimi tamamen değiştirmiştir. Daha gözlemleyici, paylaşımcı, rakibi yüceltici ve onure edici bir felsefe geliştirmemi sağlamıştır. Bu felsefenin başarılı olduğunu kurduğumuz takımların başarılarından, mezunlarımızın yaptıkları çalışmalardan ayrıca takım üyelerimizin değişiminden anlayabiliyorum. Tabi ki yeni ilkeler ile bu felsefeye katkılar sağlayacağım umarım daha iyi sonuçlar alırım. Takım olarakta hedeflerimize ulaşırız.”

Takımımızın yolculuğunda önemli bir yer tutan lead mentorlerimizden Ilgar Taştepe'nin 2024 yılında yazdığı yazı:

“9 Yıllık serüvenim 2016 yılında Sainte Pulchérie’ye adım atmamla beraber başladı. Okulun başlamasıyla benim bu takımın atölyesine adım atmam bir oldu ve tam olarak 5 yıl boyunca bu takıma öğrenci olarak elimden geldiğince katkı sağlamaya çalıştım. Bu süreçte farklı pozisyonlarda bulundum ama özünde bu takımın bir öğrencisiydim. Tabiki de bu 5 yıl düşünüldüğü kadar kolay geçmedi. Takımın maddi olarak zorlandığı dönemler oldu, emeklerimizin karşılığını alamadığımızı düşündüğümüz dönemler oldu ki en zoru buydu, tüm motivasyonunuzu kaybedip tekrar ayağa kalkmak o yaşta bir öğrenci için en büyü meydan okumaydı. Üstüne üstlük bir de pandemi yaşadık, yarışmalar iptal oldu, online sezon geçirdik, işin doğasına tamamen aykırı bir süreçti.

2021 yılında artık mezun olma vaktim gelmişti ve doğal olarak okuldan mezun olmak bu takımdan mezun olmam demektir. Tabiki mezun olduktan sonra her zaman takıma destek olmayı düşünüyordum ama yurt dışında okuyacak olmamdan dolayı kafamda soru işaretleri vardı. 2021’in sonunda okumak için İtalya’ya gittim ve 1 yıl boyunca “mezun - mentor” olarak takıma destek verdim.

2022’in Temmuz ayında her şeyi değiştirecek o telefon görüşmesi yapıldı. Abidin hoca beni arayıp onunla beraber Lead Mentor olmamı istediğini söyledi ve tahmin edebileceğiniz üzere düşünmeden kabul ettim. Peki bundan sonra süreç nasıl ilerledi? Dürüst olmak

gerekirse ilk birkaç ay zorlu geçti çünkü sorumluluklarım artık çok farklıydı ama hem takımdaki öğrenciler hem de ben çok hızlı adapte olduk ve tüm odağımızı hedeflerimize çevirdik.

2023 yılı takım için muhteşem bir yıldır. Hem Türkiye’de hem de New York’ta ödül kazandık ama 1 ödül var ki... işte o ödül geçmiş 7 yılın karşılığı gibiydi. Geçmişte takım arkadaşlarımla geliştirdiğimiz projeler ve sonrasında mentörlüğünü yaptığım muhteşem öğrencilerin bu projeleri geliştirmeleri ve en önemlisi kendi özgün projelerini hayata geçirmeleri sayesinde her yıl dünyada sadece 6 takıma verilen “Impact Award Finalist” ödülünü kazandık.

Mentörlüğün nasıl bir his olduğunu o ödülü aldığımız zaman anladım. Tüm sezon boyunca emek verip, gece gündüz demeden çalışan çocukların o ödülü kazandığında nasıl sevindiklerini, o ödüle nasıl baktıklarını görünce anladım. Gelip bana sarıldıklarında, ağladıklarında anladım.

Tabiki de tüm bu başarılar kulağa çok güzel geliyor ama sadece kendi takımım ile yetinmemem gerekiyordu. Neden daha fazla insana yardım etmeyeyim ki?

2023 yılında bu şekilde gönüllülük serüvenim de başlamış oldu. İlk olarak 2023’te Bosphorus Regional’da gönüllü olarak bulundum ama sonrasında kendimi sadece 3 günle sınırlamamam gerektiğini fark ettim ve 2024 sezonunda Fikret Yüksel Vakfı bünyesinde Takım Destek Komitesine katıldım ve aynı zamanda yarışmalarda “Pit Administration Supervisor” olarak

devam ettim. Bu sayede sadece kendi takımına değil, ihtiyacı olan herkese yardım edebiliyorum.

Ufak bir tavsiye ile bitirmek istiyorum, daha mezun olmamış öğrencilere yegane tavsiyem ödül kazanmak için değil, yeni şeyler öğrenmek ve tecrübe edinmek için mezun olana kadar elinizden geleni yapmanız. Mezun olan arkadaşlarımdan ricam şudur ki lütfen kazandığınız birbirinden değerli tecrübeleri başkalarına öğretmek için tüm gücünüzle çalışın. Son olarak, sakın ama sakın hiçbir şeyin sizi yıkmamasına izin vermeyin ve her zaman daha çok çalışın.”

Ve ilk anımız Beril Hima'ya ait. Kendisi Şu an Bahçeşehir Üniversitesi'nde okuyor bu yazıyı 2019'da projemiz için yazmış. Buradan SPARC olarak sevgilerimizi gönderiyoruz

Beril Hima:

“Takımım ve FRC hakkında konuşmaya başlamadan önce sizlere kendimden bahsetmek istiyorum. Ben Beril, Sainte Pulchérie Fransız Lisesi 10. sınıf öğrenciyim. Bu da demek oluyor ki Sparc ve FRC ile tanışalı tam üç yıl oluyor. Hazırlıkta kulüp seçme imkanımız olmamasına rağmen öğlen teneffüslerinde robotik laboratuvarına giderek ve mentörümüz, öğretmenimiz Abidin Hoca'mızla konuşarak bu kulübü tanımaya başladım. Laboratuvara indiğimde ilk gördüğüm manzara tam anlamıyla beni etkilemişti çünkü kendilerini yaptıkları çalışmalara vermiş bir grup daha çok bir aile görmüŐtüm. İşte o zaman ben de bu ailenin bir parçası olmalıyım diye düşündüm ve gelecek yıl da bu adımı atarak takımımınla daha doğrusu ikinci ailemle tanıştım. Bu kulübe girmemin en büyük sebeplerinden biri ise işe yarar ürünler ortaya koyup katılınan yarışmalarda faydalı olabilmektir. Hepimizin bildiğ gibi insan ortaya koyduğu çaba, emek, alınteri ve azimle faydalı işler ortaya çıkarabilir ve ben de tam olarak bunu istiyordum aynı zamanda bir takımla çalışmayı her insanın bilmesi ve öğrenmesi gerekir. Çünkü takım çalışmasını, takım ruhunu bilen biri gelecekte bu deneyimi yaşamamış çoğu insanın önünde olacaktır. Yaptıkları, söyledikleri, kendini ifade edişi onu diğ erlerinden ayıracaktır. İşte takımımızda daha bu yaşta öğrendiğimiz takım ve birlikte çalışma değ erleri sayesinde gelecekte yukarıda

bahsettiğim bütün özelliklere sahip olacağımızı görebiliyorum.

Takım içi görevlerine geçmeden önce sizlere Sparc ruhundan ve Sparc'ın bana çağrıştırdıklarından kısaca bahsetmek istiyorum. Öncelikle bu takımın bir parçası olmak bana katıldığım günden beri, daha dik durmayı öğretti. Bu takımda herkesin bir değerinin ve amacının olduğunu en önemlisi kendimizi çocuk değil, kendi başına kararlar alabilen birer birey olmayı öğretti. Bizim yaşlarımızda en önemli konulardan biri de kendimize olan güvenimizin güçlü ve dayanıklı olmasıdır. Çünkü sahip olduğumuz bu özgüven sayesinde kendimizi gerek kendi hayatımızda, gerek okulda, gerek arkadaşlık ilişkilerimizde daha iyi ifade etmeye başlarız; bu da bizim takımımızı temsil eden güçlü öğrenciler olmamızı ve dik duruşumuzla adımızı haykırmamızı sağlar. Sonuç olarak takımca sahip olduğumuz enerjimiz ve her zaman koruyacağımız ruhumuz sayesinde emeklerimizin karşılığını alacağımıza yürekten inanıyorum.

Sizlere bahsettiğim Sparc ruhu sonrasında, Sparc'ın bana çağrıştırdıklarına geçerse, ilk olarak aklıma takım halinde katıldığımız, beraber güldüğümüz bazen de ağladığımız anlar geliyor. Bu bana birlik ve beraberlik içinde hissettiğimiz her an daha da ileri gidebileceğimizi düşündürüyor.

Takımın adının geldiği yere dönersek, 'sparkle' yani ışıltı kelimesinden gelen bu isim aslında bana her birimizin bu takımı ileriye götüren birer ışık, birer yön

gösterici olduğunu anımsatıyor. Yani biz ışıldamaya devam ettikçe takımımız da bizimle birlikte yükselmeye devam edecektir.

Takımımızdaki bölümlerden bahsetmek gerekirse; takımda mekanik, PR, güvenlik ve tasarım olmak üzere dört farklı bölüm ve her bölümden sorumlu öğrencilerimiz bulunmaktadır. Bu grupları oluşturmadaki ilk amacımız, daha düzenli, hızlı ve etkili işler ortaya koyabilmektir. Sağladığımız bu düzen ortamı sayesinde her bölüm kendi işini tamamlayıp en sonunda tüm işler birleştiğinde takımımızın ürünü ortaya sorunsuz bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Yukarıda belirttiğim bölümler içerisinde; mekanik ve PR çalışmaları içerisinde faaliyet göstermekteyim. Öncelikle, mekanik bölümüne ilgi duymamın en büyük nedenlerinden biri alet kullanmayı, söküp çıkarmayı ve yeniden yaratmayı çok sevmemdi. Bu yüzden takımımızın bu bölümündeki çalışmalara ve eğitimlere katılıp; yeni bilgiler öğrenip gözlem yaparken aynı zamanda sevdiğim bir aktivitenin parçası olmaktan mutluluk duyuyorum. PR ve reklam bölümü ise takımımızı tanıtmak, temsil etmek ve sponsorlar ile iletişim kurmaya dayanıyor. İnsanlarla iletişim kurmayı, konuşmayı ve anlatmayı sevdiğimden dolayı PR bölümüne de katkıda bulunmaya çalışıyorum. Bu bölüm sayesinde insanlarla ilişkilerimi ve yeni kontaklar edinmeyi öğrendim. Takımımızı tanıtan mailler, diğer okullarda yaptığımız sunumlar sayesinde elde ettiğimiz beceriler bizi daha profesyonel bir şekilde çalışmaya itti. Diğer tüm bölümlerde olduğu gibi PR bölümü de her

zaman çalışmalarını özenli, düzenli ve özverili bir şekilde yapmaya devam ediyor.

Takımımı anlatmayı bitirdiğime göre sizlere yaşadığım FRC deneyimlerinden, bana kazandırdıklarından ve biraz da yarışmalardan bahsetmek istiyorum. FIRST'un amacı dünyanın her tarafından takımları birleştirerek, gençlerin bilim ve teknoloji alanlarındaki yeteneklerinin ve hayat becerilerinin gelişmesini sağlamaktır. Aynı zamanda onlara bilim ve teknoloji alanlarında liderler yapmaktır. Kendi deneyimlerimden bahsetmem gerekirse ilk FRC yarışmama 9. sınıftayken katıldım. Büyük bir Arena'da düzenlenen

Bu organizasyon beni gerçekten heyecanlandırmıştı. Her takımın kendi içlerinde de rekabet halinde olmasına rağmen hiçbir zaman saygı ortadan kaybolmuyordu. Örneğin birimizin bir malzemeye veya bir konuda fikre ihtiyacı olduğunda diğer takımdan bunu istemeye çekinmiyorduk. Yani yaptığımız bu yarışmalara ve rekabete rağmen saygı ve hoşgörü her zaman kendini gösteriyordu. Bu ortam bana hayatta önemli olanın kazanmak değil saygı sevgiyi yitirmeden mücadele etmek olduğunu gösterdi. Yarışma esnasında bazen kızsak da, üzülsek de, bağırsak da önemli olanı takım olarak hiçbirimiz unutmuyoruz. Yarışma esnasında hepimiz duygudan duyguya geçiyoruz demek yanlış olmaz. Heyecanın her zaman zirvede olduğu bu ortamda, takımca her zaman tam destek bir şekilde inancımız yerinde, takımımızın kazanacağına gönülden inanıyoruz. Yaşadığımız bu heyecan mutluluk ve hüzün olsa bile yarışmada eğlenmeyi her zaman biliyoruz. Gerek çalan şarkılarda dans ederek, gerek diğer takımlarla tanışıp

onlarla sohbet ederek hem sosyalleşip hemde arkadaşlık ilişkilerimizi kuvvetlendiriyoruz.

FRC yarışmalarında yarışmacı olarak katılmak çok güzel. Bize her an yardım etmeye hazır bekleyen gönüllüler sayesinde de her şey daha da kolaylaşıyor diyebiliriz. Bir sorunumuz olduğunda bizle ilgilenmeleri, yeri geldiğinde ise bizle eğlenebilmeleri gerçekten biz yarışmacıları çok mutlu ediyor. Yeterli deneyim kazandığımda denemek istediğim ve bende heyecan oluşturan bir pozisyon olan ‘gönüllülük’ aslında bize birlik ve beraberliğin önemini vurguluyor.

Günlük yaşamında robotiği nerede kullanıyorsun sorusuna cevap vermeden önce robotiğin sadece yazılım ve kod yazmaktan öte olduğunu anlamalıyız. Öğrendiğimiz yazılım, kod, tasarım, Pr gibi alanların yanında; robotik bize paylaşmayı, saygı duymayı, kibar davranmayı ve en önemlisi hayatımızın her evresinde kullanacağımız sorumluluk sahibi olma yetisini kazandırdı. İşte tüm bunların birleşimini bazen farketmesemde hayatımın tamamında etkili bir şekilde kullanacağıma inanıyorum ve biliyorum.”

Berfin Dizdar 2019 yılında yazmıştır:

“Merhaba, adım Berfin Dizdar. Sparc 5665’in tasarım ve sponsorluk bölümündeyim. İlk başlarda takıma girmekte kararsızdım fakat tasarım yapmaya olan isteğim ve takımdan bir arkadaşım ısrarı sonucu takıma girmeye karar verdim. Ayrıca genel olarak dijital ve karakalem çizmeyi seviyordum ve çizimimi bir hobiden öteye bir amaç uğruna kullanmayı istiyordum. Bu sene takıma daha yeni girmeme rağmen birçok şey deneyimledim. İlk olarak daha animasyon yapmayı tam bilmememe rağmen pr kaptanı ile birlikte safety animasyonunu hazırladık ve bu iş oldukça yorucuydu. Özellikle son gün gece 22.00 civarına kadar okulda kaldık ve son teslim saatine yetiştirmeye uğraştık. Gerçekten yorucu ve emek isteyen bir iş olmasına rağmen o stresle bir takım gibi çalışmak ve bitirdiğinde verdiği o mutluluk deneyimlemeye değerdi. Daha sonra çekiliş için bilet hazırladım ve sweatshirt tasarımında rol oynadım. Daha sonra PR kaptanı olan arkadaşımın da etkisiyle sponsorluk bölümüne de girdim. Bu bölümde çok etkin olduğumu söyleyemem fakat birkaç mail atıp telefon görüşmesi yaptım. Takım hakkında konuşmam gerekirse:

Bu takımın en sevdiğim özelliklerinden biri birlik ve beraberlik ruhu. Gerçekten bir takım olduğumuzu hissediyorum, takım içindeki enerji çok iyi ve insanlarla iletişim kolay. Demem o ki daha yeni başlamış olsam da deneyimleyecek çok şeyim olduğuna eminim ve bu takıma girdiğime mutluyum.”

Berfin Su Yiğit 2019 yılında yazmıştır. Şu anda kendisi Paris-Cité üniversitesinde Matematik ve Bilgisayar Bilimi öğrencisidir. SPARC olarak ona buradan sevgilerimizi gönderiyoruz.

“Merhaba, adım Berfin Su Yiğit. Sparc 5665 takımının PR kaptanıyım. PR, ingilizcede public relations için bir kısaltma ve türkçe çevirisi de halkla ilişkiler olarak geçiyor. Biraz da kendimden bahsetmem gerekirse, FIRST robotik yarışması ile geçen sene bu takım sayesinde tanıştım. Her zaman mühendislik ve robotikle ilgilenen biri oldum. Gelecekte de bunun gibi bir meslek yapmayı düşünüyorum.

İlk takıma girdiğimde açıkçası mekanik kavram olarak PR'dan daha fazla ilgimi çekmişti diyebilirim. Takıma ilk girdiğimde ilk önce detaylı olarak takımda var olan farklı görevler hakkında bilgi aldım. Safety (güvenlik), yazılım, mekanik ve pr. Mekanik teorik anlamda ilgimi çekse de elle çalışmak bana o kadar zevkli gelmemiştir. O zamanki Pr kaptanı olan Neda, ingilizcem iyi olduğu için ve yarışma için olan çoğu dosya ingilizce hazırlandığından beni PR grubuna almak istedi. Ben de bu şekilde PR bölümüne girmiş oldum. PR hakkında ilk girdiğimde çok fazla şey biliyor olduğumu söyleyemem. Temel amacının dosya yazmak ve ödüllere başvurmak olduğunu düşünüyordum ki az çok hala da doğru. Benim o zaman düşünemediğim şey bundan çok daha fazla olduğuydu. Eğer bir FRC takımını şirket olarak düşünseydik, Mekanik ve yazılım ürünü yapan, Safety bu ürünün kontrolünü ve güvenliğini sağlayan, PR da

şirketi yöneten ve ürünü pazarlayan bölüm olurdu. Ancak, PR sadece bundan ibaret de değil. PR aynı zamanda yeni buluşların ve fikirlerin çıktığı bölüm. Mekanik de bunu hayata geçirmekten sorumlu. Mesela önceki senelerde görme engelliler için yaptığımız herhangi bir engele karşı uyarı sensörleri gönderen optik akustik gözlükler ya da mekanum tekerlekli geniş hareket özelliğine sahip tekerlekli sandalyeler gibi projeleri oluşturan ekip de PR ekibiydi.

Bu şekilde PR'ı ben de gerçekten sevdim ve benimsedim. Bu sayede de bu işe gönül verip PR kaptanı oldum. Bazen PR iş yükü o kadar fazla oluyor ki akşam saat 22.00'a kadar okulda, robotik laboratuvarında çalışıyor oluyoruz. Mesela geçen sene Chairman ödülü için video çekilirken tüm pazar günü okulda kaldık, tatil günlerinde çalıştık ve ocak sonu olduğundan dolayı çok şiddetli kar vardı ve ona rağmen tüm hafta sonu okula geldik ve sabahtan akşama kadar çalıştık. Bu işi sevmeyen ve sahip olduğumuz ortak amaca yeterince bağlanmamış olan biri için bu kadar zaman vermeye delilik diyebilir ve çok da haklıdır. Ancak, ortak amacımıza bağlı olan ve aynı zamanda takımın birliğini ciddi anlamda önemseyen biri bu zamanı verebilir. Çünkü verilen zamanı harcanmış zaman olarak görmez, geleceğe yatırım olarak görür. Bu da ortak amacımızın temelini oluşturuyor. Umarım şu an Sparc'ın ortak amacının ne olduğunu soruyorsunuzdur. Bu demektir ki ilginizi yeterince çekebildim. Sparc takım olarak, her FRC takımının istediğini ister. Robotiği ve bilimi etrafımıza yayabilmeyi ve öğretebilmeyi.

FIRST yarışmaları, robotik alanında Türkiye'deki en büyük girişimlerden biri. Medyada her hafta robotik takımları ve yarışmaları hakkında bilgiler görüyoruz ve Türk toplumu FRC sayesinde robotiği gittikçe daha fazla tanıyor. Bizim de amacımız tam da bu. Sürekli robotiği yaymak için ülkenin dört bir yanında eğitim veriyoruz ve bu konuda hem velileri hem de öğrencileri bilgilendiriyoruz. Türkiye'de şu an 2 tane regional bulunmakta ve bir çok lise öğrencisinin robotik yapsa da yapmasa da bu yarışmalardan haberi var. Avrupa'nın şu an en büyük FRC temsilcisiyiz ve Avrupa'da başka 2 regional düzenleyen ülke yok. Bu nedenle yurt dışından bir çok takım yarışmak için bizim ülkemize geliyor. Türkiye'deki gençler daha da bilimsel gelişmelerden haberdar olmaya ve mühendisliğe ve fen bilimlerine daha da yöneliyor ki FIRST'ün amacı tam olarak da bu. FIRST aslında her seviyede ve düzeyde gerçekleşen bir eğitim modeli oluşturuyor. İlk başta 6-9 yaş arası legolarla yapılan robotlar ile başlıyor sonra 9-16 yaş arası bir sorunun çözümü için uğraşılan lego robotlar geliyor, sonra 12-18 yaş arası gerçek malzemelerle yapılan ama küçük boyutlu robotlar yapılıyor ve en sonunda tamamen lise öğrencileri için olan büyük boyutlardaki robotları belirli bir zaman diliminde temaya ve göreve göre inşa ettiğimiz ve kodladığımız FRC yarışması geliyor. Bu sistem içinde büyümek ve yarışmadaki heyecanı yaşamak beni de dahil tüm dünyayı etkiliyor.

Gittiğim ilk FRC yarışması ingilizcede sezon dışı anlamına gelen off-season etkinliğiydi. İlk orada fark ettim ki, ben de bu ailenin bir parçası olmalıyım. İçimde

bir tutku uyandırdı ve Şu an verdiğim emeği vermemde öncülük etti. FRC aracılığıyla benim sahip olduğum tutkuyu paylaŐan ve ortak özelliklerimizin de olduğu birçok insanla tanıştım ve yeni arkadaşlıklar edindim. Özellikle PR’da yani halkla ilişkilerde olmak beni iyice kabuğumdan çıkardı ve gittikçe daha kendine güvenen bir insan oldum. Lise hayatımı Őekillendiren bir deneyimdi benim için.

Geçen sene iki tane bölgesel yarışmaya yani Regional’a gittik. İkisi de birbirinden etkileyiciydi benim için. Bir tanesi İstanbul’da gerçekleşmiş olan Bosphorus Regional’dı diğeri ise Amerika, Miami’de gerçekleşmiş olan Florida Regional’dı. İlk önce Bosphorus Regional’a gittik ve benim gittiğim ilk regional olduğu için oldukça heyecanlıyım, o kadar ki takım hakkında yazmış olduğumuz tüm manuelleri ezberleyerek oraya girdim. Chairman sunumuna girmedim o zaman çünkü ilk yarışmamdı ama ona rağmen diğer PR üyeleri orada değilken jürinin geleceğini düşünüp ona göre hazırlanmıştım. FRC Şu ana kadar bulunduğum en eğlenceli ve zevkli yarışma olsa gerek. Hatta FRC’ye özel danslar bile var ve yarışmada ciddi bu kadar dans edeceğimi hiç düşünmezdim. İngilizce olarak alliance yani birlik seçimlerinde ilk 8’e giren takımlar birlik olacakları diğer takımları seçer ve benim de o sırada ya seçilemezsek diye ne kadar endişelendiğimi de çok iyi hatırlıyorum. Ancak yine de eninde sonunda seçildik. O yarışmada gracious professionalism diye bir ödöl aldık. Bu ödöl hem bizim için, hem de FRC için manevi olarak önemli bir ödöldü. Őampiyonluđa getirmese de FRC nin

en büyük değerlerini taşımaktadır ve FRC nin bir robotik yarışmasından fazla olduğunu kanıtlayan ödüllerden biridir. Bu ödöl, hepimize yarışmanın sadece kazanmak ile alakalı olmadığını ve diğer takımlar arası etkileşimde hep ve sürekli yardımsever olmanın gerekliliğini anlatır. FRC sonuçta hepimizin için bir aile yerine geçer ve bazen de cidden takım üyelerimizi ailelerimizden fazla da görüyor durumda olabiliriz.

Geçen sene diğer katıldığımız regional ise Florida Regional idi. Benim için iz bırakan bir deneyim olduğunu söyleyebilirim çünkü ilk defa yurt dışına çıkmıştım ve yaşadığım en büyük uçak yolculuğunu geçirmiştım. Amerika'da birçok şeyi yapma ve FRC sayesinde birçok yer görme şansım oldu ve buna da minnettarım. Bu kadar emeğin karşılığında bir çok da güzel anı edindiğimi düşünüyorum.”

Bengisu Güner bu yazıyı 2019 yılında yazmıştır:

“Bu sene robotik kulübüne girme amacım bu kulüpte neler yapıldığını anlamak ve yapılan çalışmalara katılmak istememdi. Ayrıca okuldan mezun olunca bu kulüp aracılığıyla sahip olacağım bir takım ayrıcalıklar da bunların bir parçası. Bu kulüpten beklentim takım çalışmasının önemini anlamak ve ileriki yaşantımda bu kulüpten öğrendiğim şeyleri çevreme ve arkadaşlarıma göstererek çevreme yarar sağlamak. Şu ana kadar anladığım şeylerden birkaçı bir işi yaparken ekip çalışmasının ne kadar önemli olduğu ve eğer bir kişi ona verilen görevi yerine getirmezse oluşacak olan karışıklığın takımın bütün bölümlerini etkilediği ve bu yüzden sistemli ve zamanlı çalışmanın ne kadar önemli ve bunları uygulamanın ne kadar zor olduğunu, seneye katılacağımız yarışmalar için herkesin eşit şekilde çalışıp kendi görevlerini yerine getirmesi gerektiğini ve en önemlisi de bir iş yapılırken o bölümden herkesin fikrinin alınması ve ona göre o işin bölümlerinin yürürlüğe girmesidir. Şahsen ben üniversitede mühendislik okumak istemiyorum fakat burada kazanacağım becerilerin hem üniversite hayatımı hem de hayatımın genel diğer bölümlerini etkileyeceğini düşündüğüm için bu kulübü seçtim. CV’de yer alan bazı bilgiler sayesinde diğer insanların önüne geçebileceğimi düşünüyorum. Umarım burada edineceğim tecrübeler hayat boyu benimle olur ve bunları çevreme aktarabilirim.”

Derya Kutay 2019 yılında yazmıştır:

“Ben Derya Kutay. Takıma bu yıl katıldım. Önceden de robot yapmış olmama rağmen, bu takım beni çok etkiledi. Takımda birden çok bölüm olması ve bu grupların beraber çalışabilmesi gerçekten çok etkileyici. Ben mekanik ekibindeyim ve mekanik ekibinde yapılan işler tek kişiyle yürütülebilecek gibi değil. Ben, bu takıma girerken 15 kişiyi geçmeyeceğimizi düşünüyordum. Bir amaca göre hareket edeceğimizi düşünmüyordum fakat işler böyle yürümüyormuş. Bu beni oldukça etkiledi. Her robotik takımı böyle değil. Diğer takımlarda önlerine gelen projeleri yapmaya çalışıyorlar ve bu projeler yalnızca geçici bir hevesten ibaret bu yüzden asla bitmiyor bu yüzden FRC yarışmasına katılmak büyük bir iş. İsteseniz de istemeseniz de takımdaysanız, iş yapmak zorundasınız ve bu çok güzel bir şey çünkü siz bu takım için çok çabalıyorsunuz ve ister istemez içinizde bir aitlik hissi oluşuyor. Takımı size manevi çok şey kazandırıyor. Lise yıllarında böyle bir takımın içinde bulunmak büyük bir şans ve bu şans üniversite hayatımda da beni çok etkileyecek. Fakat yeniden hatırlatmak isterim ki bu takımda yalnızca ben yokum. Yalnızca mekanik ekibi yok. Aynı zamanda yazılımcılar, tasarımcılar, mentörler ve bunun gibi birçok ekip var. Bu ekipler yarışmadan yarışmaya farklılık gösteriyor. Azalıp çoğalıyor. Fakat SPARC takımı hiç değişmiyor. Biz ne olursa olsun bir aileyiz ve çabalamaya sonuna kadar devam edeceğiz.”

Duygu İrem Özger 2019 yılında yazmıştır. Şu anda kendisi İstinye üniversitesinde Moleküler Biyoloji ve Genetik okuyor. SPARC olarak mutluluklar dileriz.

“Merhaba, ben Duygu İrem Özger. Takımdaki diğer arkadaşlarımdan farklı olarak bu takıma Sainte Pulchérie Fransız Lisesinden değil, Dilnihat Özyeğin Anadolu Lisesinde okuyan bir 11. sınıf olarak katılıyorum. Uzun zamandır bu takımda bulunmasam da bu takımın özellikle kendi içerisinde samimi tavırları ve mükemmel arkadaşlık bağlarıyla öne çıkan bir takım olduğunu düşünüyorum. Şimdi öne çıkan dedim farkındayım. Bence FRC’de öne çıkmak sadece büyük bir başarı elde etmek, yarışmaları kazanmak, robot yapmak değil. ‘FIRST’ topluluğu hayatımızda sadece bilimi değil, arkadaşlığımızı ve sosyal hayattaki benliğimizi de güçlendiriyor. Ben SPARC’ta özellikle bunu gördüm. Bu takımdaki herkes birbirleriyle dayanışma içerisinde. Beni bu takıma katılmaya çeken faktör de bu oldu. Çünkü Sparc kendini iki anlamda da geliştirmiş bir takım. Burada herkes birbirlerinin fikirlerine önem veriyor ve bu fikirler değer görüyor. Ben bu takımda PR ekibinde görev alıyorum. Halkla ilişkilerimiz takımdaki herkesin katkısıyla büyüyor, değer kazanıyor. İlişkilerimizi ilerletmek için sosyal sorumluluk projeleri hazırlıyoruz. Her ne kadar takıma yeni girsem de buradaki ruhu hissedebiliyorum ve bu gerçekten harika bir his. Burada olmaktan ve yapacağımız yeni projelerde görev almak için sabırsızlanıyorum. Sizlere tavsiyem eğer okulunuzda FRC veya herhangi bir robotik takımı yoksa benim yaptığım gibi başka okullara başvurabilirsiniz. Ben

başka bir okulda olsam da kendimi buradaki ailenin bir parçası olarak görüyorum. Bu yüzden sizde bu güzel deneyimleri yaşamak için tavsiyelerimi deneyin !!”

Efe Özbatur 2019 yılında yazmıştır:

“Çok küçük yaştan beri bilgisayarlarla olan ilişkim, yazılım dünyasına girince yeni bir boyut kazandı. Bir makinenin ve uygulamanın sadece ön planını değil, aynı zamanda arka planını da görebilmek benim için çok önemliydi. Teorik olarak yazılım prensiplerini önceden bilsem de bu işin pratiğine kafayı lisede yormaya başladım. Lisede kulüp seçimlerinde de yazılım ve bilgisayar becerimi geliştirebilecek bir kulüp benim için çok avantajlı olacaktı. Bu şekilde 9.sınıfta Robotik kulübü ile tanışmam uzun sürmedi ve pratik yazılım becerimi geliştirebilmek için ilk adımı atmış oldum.

Robotik kulübüne katılma amacım sadece yazılım becerimi geliştirmek değildi. Aynı zamanda gelecekte bir parçası olmak istediğim yazılım sektöründe gerekli becerileri de bu kulüp sayesinde elde edebileceğim ve geliştirebilecektim. Bu becerilerden en önemlisi olan “takım çalışması” becerisine bu kulübe katılmadan önce fazla sahip değildim, çünkü kendi başıma daha verimli çalıştığımı düşünüyordum. Ancak yazılım ve teknoloji endüstrisini araştırdıkça ve zaman geçtikçe bu düşüncemin doğru olmadığını anladım ve kendimi tek başıma çalışmak yerine birden fazla kişi ile çalışabilme konusunda geliştirmek için uğraştım. Bu süreçte SPARC takımının bir parçası olmak benim bu konudaki gelişimimi çok daha hızlandırdı. Çünkü robotik takımında takım çalışması çok önemliydi. Sonuçta bir kişinin robotun yazılımından uğraşması beklenmemeli. Bir kişinin sorununu diğer kişinin çözmesi veya bir kişinin eksikliğini diğer kişinin tamamlaması takım içindeki verimliliği artırıyor. Bu beceri gelecekte de

büyük çaplı projelerin yönetiminde esastır ve SPARC'ın takım çalışmasına verdiği önem benim için çok önemli.

Takımın bana kazandırdığı bir başka beceri ise “zaman yönetimi”. SPARC'ın bir parçası olmam bu beceriyi daha da etkili kullanmamı sağladı. Zaman yönetiminde sıkıntılar yaşayan biri olarak kulüpteki çalışmalar boyunca zaman yönetiminin ne kadar önemli olduğunu anladım. Özellikle 6 haftalık robot üretim sürecinde düzenli bir çalışma ile zamanın yönetimi robotun üretiminin gecikmemesi ve verimli bir robotun üretimi için gerekliydi. Bu takımın bir parçası olmak aynı zamanda gelecekte de proje yönetimi için gerekli olan bu beceriyi geliştirmemi sağladı.

Bu iki beceriye sahip olmak gelecekte teknoloji endüstrisinin de bir parçası olabilmek için çok önemli. Hatta sadece teknoloji değil, bütün alanlarda iş yapabilmek için çok önemli. FRC'nin vizyonu ve misyonu, bu becerilerin gelişimini amaçlamaktadır. SPARC da bu yoldan ilerleyerek gelecekte gerekli olacak becerilerimizin gelişimine katkıda bulunmuştur.

SPARC'ın bir parçası olmanın ciddi özellikleri olmakla beraber eğlenceli yönleri de bulunmakta. Robot yapım süreci öncesi, sırası ve sonrasında yaptığımız bütün tartışmalar ve fikir alışverişleri bu eğlencenin bir parçası. Öğrenirken ve çalışırken bundan zevk almak yaptığımız işin verimliliğini de arttırmakta ve takımım bunu iyi uygulamakta. Yarışma sırasında sahip olduğumuz yüksek adrenalin seviyesinin eğlence ile karışması ayrı bir zevk vermekte. Bütün lise hayatım boyunca robotik kulübünden ve takımdan ayrı kalmamamın en önemli

sebeplerinden biri bu olsa gerek. Yarışma sırasında zorluklar yaşasak da aldığımız zevk ve heyecanımız bu zorlukların üstesinden gelebilmemizi sağlamaktaydı.

SPARC takımının bir üyesi olmadan önce büyük beklentilerimin olduğunu tam olarak söyleyemem doğrusu. Ancak yazılım yapabilmek amacıyla girdiğim bir okul kulübünde kendimi geliştirdikten sonra beklentilerimin de arttığını gözlemledim. Daha çok çalışma ve bundan daha fazla zevk alma düşünceleri takımda bulunduğum süre boyunca gün geçtikçe daha da güçleniyordu. Ama her sene takım içinde kendimi geliştirmem artan bu beklentilerimi de karşılamaktaydı. SPARC'ın bu vizyonu var olduğu süre boyunca uygulayacağına eminim.

Bu yazıyı bir son sene öğrencisi ve yazılım kaptanı olarak yazmaktayım. Bana kendimi geliştirme fırsatı tanıyan SPARC'a bu lise hayatı boyunca FRC'nin bir parçası olarak kalmamı sağladığı için teşekkür ediyorum ve takımın sahip olduğu vizyondan sapmayarak başarılı bir şekilde çalışmalarını sürdürmesini diliyorum.”

İdil Boyla 2019 yılında yazmıştır. Şu anda kendisi King's College'da okuyor. SPARC olarak mutluluklar dileriz.

“Adım İdil Boyla Sainte Pulchérie Fransız lisesinde 10.sınıf öğrencisiyim Sparc 5665 takımına bu sene girdim. Benim robotik maceram arkadaşımın robotik takımının yarışmaya katılmak için sponsora ihtiyacı var demesi ile başladı. Ailem şirketi daha önce bu tarz takımlara daha önce sponsor olmuştu bende okulumuzun robotik takımının sponsorlarından biri olabileceklerini düşündüm. Bu konuyu onlarla ve Abidin hocayla konuştum. Bu konuşmalar sonucunda ailemin şirketi Data Market okulumuzun robotik takımı FRC'nin sponsorlarından biri oldu. Bunun üzerine arkadaşım ve Abidin hoca bana robotik takımını bu takımda neler yapıldığını ve bu takıma katılmamın yararlarını bana anlattılar, bunun üzerine bu takıma katılmaya karar verdim. Bu kararı almamdaki en büyük etkenler üniversite başvurularında bu takımda olmamın sağlayacağı avantajlar, bir takımın parçası olmak ve ailemin bu konulara hakim olması oldu. Bu takımda sponsorluk ve safety bölümlerinde yer alıyorum. Safety'ye de yine bir arkadaşımın sayesinde katıldım. Bu tarz işlerde güvenliğin çok önemli olduğunu biliyorum ve aynı zamanda ailem sayesinde hakim olduğum bir konu. Bu takımdaki görevlerim günlük hayatımda burada zamana karşı yarıştığımız için zaman, süre ayarlama becerilerimi artırdı. Aynı zamanda benim takım oyuncusu olmamı sağladı. Bu takıma girmeden önce SPARC'ın sadece robot yapmak, mekanik işlerden ibaret olduğunu sanıyordum. Takıma girdikten sonra SPARC'ın

sadece bunlardan ibaret olmadığını herkese uygun bir bölümü olduğunu keşfettim. Herkesin ilgi alanlarını bulunduran bir yapıya sahip olan bir takım olduğunu görünce bu takıma karşı olan ilgim de elbetteki arttı. Bu takımın en sevdiğim özellikleri herkesin kendi özgürce ifade edebilmesi, herkesin bir bütün halinde bir amaç uğruna savaşması ve herkesin ilgi alanını destekleyen bölümleri olması. SPARC denince aklıma bir ağaç geliyor çünkü ağaç bir sürü daldan oluşan bir yapıdır aynı SPARC gibi. SPARC’ ta mekanik, PR, Güvenlik(Safety), Tasarım gibi bir çok daldan oluşuyor.

Gelecek hayatımda robotiği üniversite başvurularımda kullanmayı düşünüyorum. Robotikten edindiğim bilgilerinde iş hayatımda çok işe yarayacağımı ve çok kullanacağımı düşünüyorum. SPARC ruhu bana takım ruhunu yansıttı. Bunun sebebi SPARC çok kalabalık bir takım ve bu kadar fazla kişinin bu kadar koordine ve düzgün çalışması gerçekten çok zor bir şey ama biz bunu başarıyoruz. Sanırım bunun en önemli sebeplerinden biri herkesin sevdiği işi yapması. FRC’ de olduğum bu kısa sürede aslında birçok şey deneyimledim ama sanırım en çok hoşuma giden deneyimim bu takıma sponsor bulma kısmıydı elbetteki ailem olduğu için bu süreç benim için kolay oldu ama gerçekten şu ana kadar bu takıma katabildiğim en büyük destek bu olduğu için en sevdiğim deneyimim bu. Robotik takımı aslında herkesin iş hayatına atılmadan önce deneyimlenmesi gereken bir yer. Buradan elde ettiğimiz her deneyim bizim için bir artı. Bu takım iş dünyasının nasıl işlediğinin çok güzel bir örneği. Bu takım ile daha önce hiç bir yarışmaya katılmadım ama katılmayı sabırsızlıkla bekliyorum. Bu

takıma katıldığım için çok mutluyum umarım gelecekte bu takımın başarıya ulaşmasına önemli katkılarım olur.”

Kamil Sirop 2019 yılında yazmıştır:

“Ben Kamil Sirop ve 16 yaşındayım. Kendimi bildim bileli bilime ve teknolojiye ilgi duydum. Bilim, teknoloji ve mühendisliğin sahip olduğu sonsuz potansiyel sayesinde insanlığın başarabileceği şeyleri düşünmek beni her zaman heyecanlandırmış, bu konularda araştırmalar yapmaya itmiştir. SPARC’ı öğrencisi olduğum Sainte Pulchérie Fransız Lisesi aracılığıyla keşfettim. SPARC’ı keşfetmemle beraber FRC dünyasını ve geleceğimde bana sağlayabileceği katkıları keşfettim. 2019-2020 eğitim yılının başlangıcıyla beraber takım mentörümüz olan Abidin Zenginler’e başvurarak, SPARC’ın bir üyesi haline geldim. Mühendisliğe duyduğum ilgi sebebiyle robotun tasarımını yapan, robotu üreten ve tüm mekanizmalarının entegre edilmesinden sorumlu olan mekanik bölümünde görev almayı seçtim. Takıma girişimin üstünden sadece birkaç ay geçmiş olmasına rağmen, SPARC’ın sahip olduğu takım ruhu ve robotik sevgisini çok net bir şekilde hissettiğimi söyleyebilirim. SPARC artık benim için bir robotik takımının isminden çok bir amacı temsil ediyor. Arkamızda bıraktığımız 3 ay süresince gerek mentörümüz, gerek mekanik bölümündeki diğer üyelerden robot yapımı ve FRC üzerine bir sürü yeni bilgi edindim. Okul saatlerinde ve okul dışı zamanımda fırsat buldukça takımım için severek çalışmakta ve 2019-2020 sezonunun hazırlıklarında yer almaktayım. SPARC sayesinde bir takım olmanın ve bir düzenin bir parçası olmanın anlamını artık çok daha iyi anlıyorum. Takımımızın gerçekleştirdiği sosyal sorumluluk projelerine de inancım ve desteğimin tam olmasıyla

beraber bir takımın düzenli ve anlayışlı bir ortamda neler başarabileceğini görüyorum. Şu anki amacım bu sezon ve gelecek sezonlarda da SPARC'ın bir üyesi olarak çalışmaya devam etmek ve mekanik bölümündeki çalışmalarım aracılığıyla makine mühendisliğiyle ilgili olabildiğince çok bilgi edinmek. Geleceğimde hangi mesleği yapacağımı bilmememe karşın mühendislik de göz önünde bulundurduğum bir seçenek. Önümüzdeki yıllarda da FRC ve SPARC sayesinde kendimi olabildiğince çok geliştirmek istiyorum. Günlük hayatımda SPARC sayesinde robotik ve teknoloji üzerine öğrendiklerim günümüz dünyasına olan bakış açımı değiştirmekte. Gelecek hayatımda robotiği kullanıp kullanmayacağımı bilmesem bile robotiğin bana lise sonrasında meslek seçimimde ve de geleceğin teknoloji dünyasını daha net bir şekilde anlamamda yardımcı olacağından eminim.”

Mina Dündar 2019 yılında yazmıştır. Şu anda kendisi Bahçeşehir Üniversitesi'nde Endüstri Mühendisliği okuyor. SPARC olarak başarılar dileriz.

“Adım Mina Dündar. Sainte Pulcherie 11-D sınıf öğrencisi aynı zamanda Robotik Kulübü takım kaptanıyım.

Robotik kulübü ile tanışmam bundan 3 sene öncesine dayanmakta. 9. sınıfta hangi kulübe girmek istediğimizle ilgili görüşlerimiz soruldu. Bu konuyu evde ailemle görüştüğümde, babam hiç tereddüt etmeden direk Robotik Kulübü dedi. Hatta bana o gün hedefimi söylemişti... *“Kulübe giriyorsun, çok çalışıyorsun ve seneye kulübün takım kaptanı oluyorsun”*... İşte bu sözler benim okul hayatımdaki 3 yıllık bir serüvenin başlangıcı oldu. Esasen tam da babamın dediği oldu...

Kulübün ilk yılında İş Güvenliği Kaptanı olarak görev aldım. Aynı zaman sponsor bulma konusunda arkadaşlarımla çalıştım. İş Güvenliği çalışmalarım sırasında tam bir özellikle arkadaşlarıma örnek olmaya çalıştım. Pit alanımızın iş güvenliği ve ekipman kullanımlarının önemini anlatan çalışmalar yaptım. Sunumlarımı tüm diğer kulüplerle paylaştım ve 2018 yılı *Safety Award* ödülünü kazandık. Özellikle pit alanındaki disiplinimiz, güvenlik el kitabımız, arkadaşlarımıza verdiğimiz eğitim neticesinde onların sorulan sorulara cevabı bu ödülü kazanmamıza en önemli etkenlerdi. Tabi burada mentörümüzü Abidin Hoca'nın 1. Sınıf İş Güvenliği uzmanı olmasını söylemeden geçemeyeceğim...

Burada bir anımı paylaşmak isterim, denetlememize dakikalar kala, pit alanımızda yangın söndürme tüpü olmadığını gördüm. Nasıl çözeriz, ne yaparız derken, babam imdadımıza yetişti. Arabasında ki yangın tüpünü, geçici aksiyon olarak bize verdi. Sonra daha büyük bir boy yangın tüpü alarak bize getirdi. Tabi ki pit denetimimiz başarı ile geçti.

2018 yılında İstanbul elemelerinden başarılı bir ekip olarak çıkmamız bizleri daha heyecanlandırdı ve New York'ta ki turnuvaya katılım yönünde karar aldık. Efsane günlerdi. Uçak seyahatimiz, yemekler, alışverişler, yolculuklar, NBA maçı, yarışma atmosferi tam bir rüya gibiydi. Açıkçası bu rüya babamın çizmiş olduğu hedefide desteklemiş ve 10. sınıfta 2019 yılı için takım kaptanı olmama en etkili faktör olmuştu.

2019 yılında takım kaptanı olarak seçildim. Geçen senden edindiğim tecrübelerle göre önümüzde pek çok gelişme noktası vardı. Bunlardan en önemlisi sponsor bulunması ve ihtiyacımız olan ekipmanların teminiydi. Kolay görünmesine rağmen, istediğimiz etkinliklerin gerçekleşmesi takımın üzerinde ciddi bir maddi yükümlülük oluşturuyor. FRC için gerekli olan ilk ücret, yarışmanın katılım ücreti ve ulaşım masrafı bütçemizdeki en büyük giderdir. Bunlara ek olarak, bir mühendisin bir makine inşa edişi ile aynı şekilde inşa ettiğimiz robotumuzun parçaları ve bu parçaların kullanılabilmesi için gerekli aletler de bir masraf yaratıyor. Bu profesyonel parçaların hazırlığı ve satın alımı; bizim için sponsor desteğini gerekli kılıyor. Yarışma, ülkemize uzak olan Amerika'da gerçekleşmesi nedeniyle; ulaşım ve konaklama giderleri de bizim için

ciddi birer engel. Bu gerçekler ışığında pekçok firma, kuruluş ve STK ile görüşmelerimiz oldu.

Ancak bir tanesini burada anlatmadan geçemeyeceğim. O da Taşıt Araçları Tedarik Sanayiciler Derneğinin (TAYSAD), Aralık-2018 döneminde ki V. Bakım Konferansıydı. “*Robotik Uygulamalar*” konu başlıklı konferansa SPARC-5665 Robotik Takımı olarak davet edildik ve “*Liselerde Robotik Uygulamaları*” üzerine bir sunum yaptık. 10 metre genişliğinde bir podyumda, 500 profesyonel çalışan önünde bu sunumu yapmak şu ana kadar yaşadığım en önemli tecrübelerden biri oldu. Tabi ki sonrasında bizlere destek olmak için anlaştığımız sponsorlar bu sürecin en güzel taraflarından birisiydi...

Yaptığımız tüm detay ve hassas çalışmalar neticesinde Miami’de yapılan "FIRST Robotic Competition" yarışmasına katılıp gerek okulumuzu gerekse ülkemizi temsil ettik. İstiklal Marşımızı söyledik, bayrağımızı dalgalandırdık...

Şimdi sıra 2020 yılına geldi. SPARC 5665 Takım Kaptanı olarak bu yıl uluslararası bir başarıya imza atmak üzere tüm enerjimizle çalışıyoruz. İnanıyoruz ve başaracağız...”

Sofya Akan 2019 yılında yazmıştır:

“Ben Sofya Akan. Sparc 5665 takımına bu sene katıldım. Genel olarak her şey beklediğimden de iyi gelişti. Kısa sürede alıştım. Takımda, herkes kendi iyi olduğu alanda ilerleyebiliyor ya da eksik hissettiği konuları tamamlayabiliyor. Kendimizi geliştirebileceğimiz ve yeni şeyler öğrenebileceğimiz bir sürü fırsat sağlanıyor. Takıma katılmadan önce Sparc’takilerin bir aile gibi olduğunu, herkesin birbirine yardım ettiğini duymuştum fakat bu kadarını beklemiyordum. Gerçekten, ilk katıldığımdan beri bunu hissedebiliyorum. Eski üyeler birbirleriyle çok yakın ve derin bağlar kurmuşlar. Bu sene katılan bizleri de hemen aralarına aldılar, yeni gelmiş olduğumuzu hissettirmediler. Öncelikle ilgilendiğimiz, kendimize güvendiğimiz alanları sordular ve buna göre bizi ekiplere yerleştirdiler. Yaklaşık dört yıldır kısa filmlerle, fotoğraf çekmekle ve görsel sanatlarla ilgileniyorum. Bunu takım liderleriyle ve takım mentorumuzla paylaştığımda benim için en uygun ekibe birlikte karar verdik. Film yapımına ilgi duymam takımda bazı tanıtım videolarını çekecek birinin olmaması eksikliğini kapamış oldu. Bu sayede takıma katkı sağlayabileceğim bir alan bulduk. Aynı zamanda, tasarım ve pr ekiplerindeyim. Kısa zamanda, tasarım ekibiyle hızlı yol kat ettik bence. Sweatshirt ve t-shirt tasarımlarımızın taslakları şimdiden ortaya çıktı. Takımda en sevdiğim şeylerden bir tanesi; yeni gelmemize, çok bilgimiz olmamasına rağmen bize her şeyi açıklıyorlar ve her konuda bizim de fikirlerimizi alıyorlar. Bir konu üstüne tartışırken ya da bir karar alınırken, herkesin fikrine başvuruluyor ve açıkça

konuşulabilecek sıcak bir ortam yaratılıyor. Bana ilk başta her şey çok karmaşık ve zor gelmişti, defalarca aynı soruları sorsam da bütün üyeler özellikle de takım liderleri her seferinde sabırla bana anlatıp, yardımcı oldular. Bu kadar kalabalık olmamıza rağmen, bütün süreçler organize ve hızlı ilerliyor. Bütün üyelerin bu kadar hevesli, istekli ve organize olması beni şaşırttı. Sparc 5665 takımının, kişisel gelişimime katkıları olacağına inanıyorum. Öncelikle, farklı ilgi alanlarına ve birikimlere sahip kişilerle ortak bir çalışmanın nasıl yapıldığını, nasıl organize olduğunu, başkalarına karşı olan sorumlulukların yerine zamanında getirilmesi gerektiğini ve kolektif otonom grup çalışmasının nasıl yapıldığını deneyimliyorum. Bu deneyimlerin ileride, iş hayatımda ve karakter gelişimimde bana çok katkısının olacağını düşünüyorum. Aynı zamanda proje süreçlerinin işleyişini yakından gözleme şansım oluyor. Duyarlı profesyonellik ilkesiyle beni daha iyi bir insan olmaya yönlendiriyor. Takımımız sadece deneyimler değil yeni dostluklar ve daha iyi bir insan olmayı da kazandırıyor bize. Takım ruhunu ve birlikte başarmanın mutluluğunu yaşama şansı sunuyor. Şimdiden, daha yeni girmiş olduğum bu takımın bir parçası olduğumu hissediyorum.”

Yiğit Bönğü 2019 yılında yazmıştır. Şu anda İstanbul Teknik Üniversitesi'nde okuyor. SPARC olarak başarılar dileriz.

“Herkeser merhaba, ben Yiğit Bönğü. Sainte Pulchérie Fransız Lisesi'nde 10. sınıf öğrencisiyim. Okulumuzun robotik takımı, SPARC takımında ikinci senem. Yazılım bölümündeyim. Bu yazımda sizlere FRC'nin bana kazandırdıklarını ve edindiğim deneyimleri, neden bu kulübü seçtiğimi, neden yazılım bölümünü seçtiğimi, takıma nasıl girdiğimi ve takıma kattıklarımı, SPARC'ın bana ne anlam ifade ettiğini, SPARC ruhunun bana neyi yansıttığını, FRC'de yapmayı en çok sevdiğim şeyleri, yarışma anında hissettiklerimi ve robotiğin günlük hayatımızdaki yerinden ve gelecekte robotiği nerede kullanacağımdan bahsedeceğim.

FRC ile bu liseye geldiğim zaman tanıştım. Hazırlık yıllarımda okulun fen laboratuvarında, öğle tenefüslerinde robotik takımının çalışmalarını görür, ne yaptıklarını merak ederdim. Bir arkadaşımın takıma girdiğini ve çalışmalarda yer aldığını gördüm. Ben de robotik takımımızın mentörü olan Abidin hoca ile tanıştım. Genel olarak yaptıklarıyla ilgili bilgi aldım ve hazırlık senesinden itibaren kendimi nasıl geliştirebileceğimi sordum. O da bana FLL ile başlamamı önerdi. Ama ben gerçek robotları kullanmak istiyordum. O yüzden 9. sınıfa geçtiğim zaman hemen takıma kaydımı yaptırdım ve kulüp olarak robotiği seçtim. Abidin hocamız herkesin kendisini en iyi imkanlarla geliştirmesini isteyen ve öğrencilerine değer

veren bir hoca olduğu için takıma hemen ısındım ve yeni takım arkadaşlarımla tanışmaya başladım.

Robotlara ve yazılıma ilgim olduğundan ve kendimi geliştirebileceğim bir kulüp seçtiğimde mutlu olmuştum. Yazılım benim için çok zor görünen bir daldı başta. İlk sene temel Java eğitimleri aldım. Robotun kodlama sürecinde bulundum ve genel olarak bir kodlama bilgim oldu. Sonuçta bu mesleği ilerideki hayatımda yapacağım ve bir yerden başlamam gerekiyor. Geleceğin robotik ve yapay zeka üzerine olacağını biliyorum. İnsan gücünün yerini robotlara bırakacağı bir döneme doğru gidiyoruz ve benim amacım da bu dönemde kendi kendime yetebilmek ve bu piyasadaki diğer insanlara göre bir farkındalığımla olmasın. Bunun için zaten bu takımın bir parçasıyım. Kendimi şimdiden yetiştiriyorum ve geleceğin dünyasında yere sağlam basabilmek için elimden geleni yapıyorum. Ben yapay zeka mühendisliği okumak istiyorum. Kendimi yapay zeka üzerine geliştirebilmem için de yapay zeka ile ilgili yazılan kitapları, makaleleri ve haberleri okuyorum. Arkadaşılarıma yapay zekayı ve yazılım dünyasını anlatmaya çalışıyorum, onların da fikirlerini alıyorum. Arada sırada kendi kendime ufak ve komplike olmayan programlar yazarak gündelik sorunlarımı çözmeye çalışıyorum. Ve bunu yaparken zevk alıyorum. Hala kendimi geliştirme sürecindeyim. Yazılım kaptanımız da bana bu konuda yardımcı oluyor ve onunla yapay zeka ve gelecek üzerine sohbetler ediyoruz. Kendi imkanlarım ve Abidin hocanın tavsiyeleriyle de bazı yarışmalara katıldım ve fikirler edindim. Takımca konferanslara katılıyoruz. Ama ben yine de kendimi yazılım alanına

kitlemedim ve takımın diğer alanlarında da kendimi geliştirmeye devam ediyorum. Mekanik ekibine de yardımlarda bulundum ve bir çok adını bilmediğim alet edevat ve elektronik aletlerini ve kullanım alanlarını öğrendim.

FRC'ye ilk dahil olduğum zamanlarda, robotiği sadece mekanik ve yazılımdan ibaret görüyordum. Fakat yanlışım. Robotik sanıldığı üzerine mekanik ve yazılım üzerine değilmiş. Bu iki alanla beraber ortak çalışan Sponsorluk, Tasarım, Chairman, PR ve Safety gibi bölümlerin de olduğunu ve hepsinin de en az diğerleri kadar önemli olduğunu öğrendim. Eğer robotiğe katılmayı düşünüyor ama mekanik veya yazılım yapmak istemiyorsanız bile sizin için birçok alan mevcut. Ve her birinin de kendine özel ödülleri ve yapmaları gereken işleri var.

Ancak SPARC ruhu birlik ve beraberlik demek olduğundan herkes herkese yardımcı olmak ister. SPARC ruhuyla gerçekten tanıştığımda geçen sene Amerika'da South Florida Regional'daydık. Birlikte yurt dışında 10 gün geçirdik ve bu süreç içerisinde arkadaşlarımı yakından tanıma fırsatı edindim. Hepsiyle kaynaştım ve bu ruhun bir parçası oldum. Üst sınıflardan çok yakın arkadaşlar edindim. Lise hayatım boyunca onlarla birlikte olacağımdan dolayı mutluluk duyuyorum. Birbirimize bu süreçte destek oluyoruz. Yarışmalarda da birbirimize gerek fiziksel gerekse ruhsal olarak destek olduk. Çünkü bir takım olmak bunu gerektirir: iyi ve kötü zamanda yanında olmak.

SPARC deyince aklıma ilk gelen kavram samimiyet. Çünkü takımımızın başta mentörü Abidin hoca olmak üzere bütün üyeleri çok sıcakkanlı ve sempatikler. İşlerini severek yapıyorlar. Zaten takımımız yaptığı her işten keyif almak ister ve elinden gelenin en iyisini yapar. Herkes herkesin çok yakın arkadaşı ve kardeşi gibidir. Her türlü sorunların rahatça ve açıkça paylaşıldığı bir ortamımız vardır. Takımdaki arkadaşlarımla birlikteyken sanki bir aile ortamındaymış gibi hissederim ve onlarla vakit geçirmekten keyif duyarım. Takımımızdaki arkadaşlarımı çok seviyorum ve çok iyi bir takım ruhuna sahip olduğumuzu düşünüyorum. Ancak FRC'de bulunan her öğrenci gibi biz de bazı zorluklar yaşıyoruz. Örneğin derslerimizi ve robotiği aynı anda idare etmek. Bu çok yorucu bir süreç ama sezonun sonunda uğraşlarımızın sonucunu aldığımız zaman buna değerini anlıyoruz.

FRC'nin bende açtığı ufuktan bahsetmek isterim. Her sene katıldığımız yarışmalarda ülkenin ve dünyanın çeşitli yerlerinden katılan takımlar oluyor. Hepsiyle ortak heyecanımız oluyor: emeklerimizin karşılığını almak. FRC'nin en sevdiğim yanı da bu. Yaşıtlarımı gözlemlemek. Sadece bizim takımdakileri değil, diğer ülkelerden ve şehirlerden gelenleri de gözlemlemek. Yaptıkları işleri ve takım içindeki iş dağılımlarını görüyorum. Eğer fırsatım olursa da onlarla sohbet edip, gelecekte yapmak istedikleri şeyleri soruyorum. Tanıdığım her yeni biri bana yeni bir ufuk katıyor. Ülkemizdeki ve dünyadaki gençlerin durumunu görmek ve kendimi onlarla kıyaslamak, kendimi ne noktada

eksik ne noktada yeterli olduğumu anlamam açısından yararlı oluyor.

Ayrıca robotiğin bende yarattığı farkındalıktan da bahsetmek isterim. Bir tür makineyi veya basitçe bir robotu gördüğüm zaman, hemen incelemeye başlarım ve kendi kendime çıkarımlarda bulunurum. Örneğin “bunun motorları 4 tane ve paralel bağlılar” veya “belli ki enerjiyi burdan sağlıyor” gibi. Günlük hayatımda belki de her gün gördüğüm ama üzerine hiç düşünmediğim makinelerin, bende oluşan farkındalık sayesinde dikkatimi çekmesi ve üzerinde inceleme yapma isteğini oluşturması süreci bana çok fazla katkıda bulundu. Makinelerin içlerini açmamı (geri kapatabileceklerimi tabii ki de) içlerindeki sistemleri incelemekten keyif almaya başladım. Zaten FIRST vakfının da amacı bu. Gençlere mühendisliği sevdirmek ve yönlendirmek. Robotiğin bu yarattığı farkındalık bana kendime güvenmemi sağladı ve böyle konularda kolayca fikrimi söylememi paylaşabilmemi sağladı. Gördüğüm bazı makinelerin de nasıl çalıştığını anlayamadığım olduğunda yetkili birisine sormamı ve bilgi edinmemi de beraberinde getirmesi cabası.”

SON SÖZ

Yazımı bitirirken başta mentörümüz Abidin hocamıza teşekkürlerimi sunmak isterim. Eğer mentörümüz olmasaydı SPARC, SPARC olamazdı. Birey olarak bize ve takıma katkıları saymakla bitmez. Aynı zamanda takım arkadaşlarıma da emekleri ve diğer her şey için teşekkür etmek istiyorum. Parlak ve güzel bir geleceğin bizi beklediğini biliyor ve herkese bol şans diliyorum.